

דף קיג.

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' פרה אדומה פ"ד ה"ה

הָיָה בְּכָלִי אֶפְלוּ אַחַת מֵהֶן הַזָּאתוּ פְּסוּלָהּ ד'. הָיָה אַחַת מֵהֶן בְּשִׂמְאָלוֹ פְּסוּלָהּ. הָזוּ שְׁבַעַה כְּהֲנִים הַזֵּיתָן כְּאַחַד הַזֵּיתָן פְּסוּלָהּ. זֶה אַחַר זֶה כְּשֶׁרָה. הָיָה וְלֹא כּוּן כְּנֶגֶד הַהֵיכָל פְּסוּלָהּ שֶׁנֶּאֱמַר 'אֶל נֹכַח פְּנֵי אֵהָל מוֹעֵד' עַד שִׁכּוּן כְּנֶגֶד הַהֵיכָל וַיְהִי רוֹאֵהוּ. וְכֵן אִם שָׁחַטָה אוֹ שָׂרְפָה שְׁלֹא כְּנֶגֶד הַהֵיכָל פְּסוּלָהּ שֶׁנֶּאֱמַר 'וְשַׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו':

עין משפט ג.ד. הרמב"ם הל' פרה אדומה פ"ב ה"ז

כְּשֶׁמִּזִּין עָלָיו בְּיָמֵי הַהִפְרָשָׁה ה' אֵין מִזָּה עָלָיו אֶלָּא אָדָם שְׁלֹא נִטְמָא בְּמַת מַעוֹלָם שֶׁהַמִּזָּה צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה טָהוֹר. וְאִם תֵּאֵמַר יָזָה עָלָיו אִישׁ שֶׁנִּטְמָא וְהָיָה עָלָיו. שְׂמָא זֶה שֶׁהָיָה עָלָיו לֹא הָיָה טָהוֹר מִטְּמֵאת מַת. וְכֵן הַכֵּלִים

ד. כסף משנה: הוזה בכלי אפילו אחת מהן וכו' עד כשירה. תוספתא פרק שלישי דפרה: הוזה ולא כיון כנגד ההיכל וכו'. בפרק רביעי דפרה הוזה ולא כיון כנגד הפתח פסולה. ומה שכתב וכן אם שחטה או שרפה וכו'. בראש פרק פרת חטאת זבחים (דף קי"ג) וכו"י. ומה שכתב שנאמר ושחט אותה לפניו. טעמו מדסמיך ליה והוזה ושרף דמשמע דהכל שוין ודין אחד להם וכדרי"י:

ה. כסף משנה: כשמזין עליו בימי ההפרשה וכו' וכיצד ימצא איש שלא נטמא במת מעולם וכו' עד ומזין על הכהן השורף. בפ"ג דפרה וכו' יוסי דאמר אל תתנו מקום לצדוקים לרדות אלא הוא נוטל ומקדש. ומ"ש ומטבילין היו התינוקות. בפ"ג דפרה וצריכין היו התינוקות להזות דברי רבי יוסי הגלילי ר' עקיבא אומר לא היו צריכין להזות כלומר אבל טבילה מיהא בעו כדאיתא בתוספתא והלכה כר"ע מחבירו:

שְׁמַמְלֵאִין בָּהֶן וּמְקַדְּשִׁין לְהִזּוֹת עַל הַכֹּהֵן הַשּׁוֹרֵף כְּלָם
 כְּלֵי אֲבָנִים הָיוּ שְׂאִין מְקַבְּלִין טְמֵאָה. וְכָל אֱלוֹ הַדְּבָרִים
 מַעֲלוֹת יִתְרוֹת הֵן שְׁעָשׂוּ בָּהּ. וְכִי־צַד יִמָּצָא אִישׁ שְׂלֹא
 נִטְמָא בְּמַת מַעוֹלָם. הַצָּרוֹת הָיוּ בִירוֹשָׁלַיִם בְּנוֹיוֹת עַל
 גְּבֵי הַסֵּלַע וְתַחְתֵּיהֶן חָלוּל מִפְּנֵי קֶבֶר הַתְּהוֹם. וּמְבִיאִין
 הָיוּ נָשִׁים עֲבָרוֹת וְיוֹלְדוֹת שָׁם וּמַגְדִּלוֹת שָׁם אֶת בְּנֵיהֶם.
 וְכִשְׂרִצּוֹ לְהִזּוֹת עַל הַכֹּהֵן הַשּׁוֹרֵף מְבִיאִין שְׁוֹרִים מִפְּנֵי
 שְׁכַרְסִיָּהֶן נְפוּחוֹת וּמְנִיחִים עַל גְּבֵיהֶן דְּלָתוֹת וְיוֹשְׁבֵין
 הַתִּינוּקוֹת עַל גְּבֵי הַדְּלָתוֹת כְּדֵי שְׂיִהְיֶה הָאֵהָל מְבִדִיל
 בֵּינָם לְבֵין הָאָרֶץ מִפְּנֵי קֶבֶר הַתְּהוֹם. וְכוֹסוֹת שֶׁל אֶבֶן
 בִּידָם וְהוֹלְכִין לְשִׁילוּחַ. הַגִּיעוּ לְשִׁילוּחַ יוֹרְדִין שָׁם
 וּמְמַלְאִין שְׂאִין לְחוֹשׁ שָׁם מִפְּנֵי קֶבֶר הַתְּהוֹם שְׂאִין דֶּרֶךְ
 בְּנֵי אָדָם לְקֶבֶר בְּנִהְרוֹת. וְעוֹלִין וְיוֹשְׁבֵין עַל גְּבֵי הַדְּלָתוֹת
 וְהוֹלְכִין עַד שְׁמַגִּיעִין לְהַר הַבַּיִת. הַגִּיעוּ לְהַר הַבַּיִת
 יוֹרְדִין וּמְהַלְכִין עַל רַגְלֵיהֶן מִפְּנֵי שְׁכָל הַר הַבַּיִת וְהַעֲזָרוֹת
 תַּחְתֵּיהֶן הָיָה חָלוּל מִפְּנֵי קֶבֶר הַתְּהוֹם. וּמְהַלְכִין עַד פֶּתַח
 הַעֲזָרָה. וּבְפֶתַח הַעֲזָרָה הָיָה קָלָל שֶׁל אֶפֶר נוֹטְלִין הָאֶפֶר
 וְנוֹתְנִין בְּפִים שְׁבַכּוֹסוֹת וּמְזִין עַל הַכֹּהֵן הַשּׁוֹרֵף.
 וּמְטַבְּלִין הָיוּ הַתִּינוּקוֹת שְׁמַמְלֵאִין וּמְקַדְּשִׁין וּמְזִין עַל
 הַשּׁוֹרֵף אֶף עַל פִּי שֶׁהֵן טְהוֹרִין מִטְּמֵאָת הַמַּת שְׁמָא
 נִטְמָאוּ בְּטְמֵאָה אַחֲרָת:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

דף קיג:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ח הי"א

שְׁנֵי שְׁעִירֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁשַׁחְטֵם בַּחוּץ וְ. אִם עַד שֶׁלֹּא
הִתְוֹדָה עֲלֵיהֶם חָיֵב פָּרַת עַל שְׁנֵיהֶן הוֹאִיל וְרֹאוּיִן לָבוֹא
לְפָנֵי הַשֵּׁם לְיָדָיו. וְאִם אַחַר שֶׁהִתְוֹדָה פָּטוּר עַל הַמְּשַׁתְּלַח
שְׁהָרֵי אֵינוֹ רֹאוּי לָבוֹא לְפָנֵי הַשֵּׁם:

ו. כסף משנה: שני שעירי יום הכפורים ששחטן בחוץ וכו' עד שהרי אינו ראוי לבא לפני ה'.
משנה וגמ' פ' בתרא דזבחים (דף ק"ב:): וכתב הראב"ד שני שעירי וכו' א"א אני שונה
בברייתא עד שלא הגריל וכו'. ואני אומר שמעתא הכי איתא בפרק בתרא דזבחים אהא
דתנן שעיר המשתלח שהקריבו בחוץ פטור שנאמר ואל פתח אהל מועד לא הביאו וכל
שאינו ראוי לבא אל פתח אהל מועד אין חייבין עליו אמרינן בגמ' (דף ק"ג) ורמינהו קרבן
שומע אני אפילו קדשי בדק הבית וכו' ת"ל ואל פתח אהל מועד לא הביאו וכו' יכול שאני
מוציא שעיר המשתלח תלמוד לומר לה' לרבות שעיר המשתלח ל"ק כאן קודם הגרלה כאן
לאחר הגרלה אחר הגרלה נמי הא איכא וידוי אלא אמר רבי מני ל"ק כאן קודם וידוי כאן
לאחר וידוי ופירש"י הא איכא וידוי דבעי ליכנס להתודות עליו עכ"ל. ופירוש ברייתא זו
לדעת רבינו מבואר ורש"י פירש בע"א. ומה שהקשה הראב"ד על רבינו ממה ששנו
בברייתא פרק שני שעירי עד שלא הגריל עליהם יש לומר דלמאי דמסיק בפרק בתרא
דזבחים צריך לשנויי דתנא לוידי הגרלה קרי ליה: